

faktisk verserer en asylsag hos myndighederne og behandlingen af sagen fremmes med den fornødne hurtighed.

Da bestemmelsen kun kan finde anvendelse i sager om asylansøgere, hvis asylansøgning forventes eller er udtages til behandling efter åbenbart grundløs-proceduren, vil det være en betingelse for frihedsberøvelse efter den foreslåede bestemmelse, at den frihedsberøvede har indgivet ansøgning om asyl og der således faktisk verserer en asylsag hos myndighederne.

Da frihedsberøvelsen endvidere vil være kortvarig og under ingen omstændigheder efter den foreslåede bestemmelse vil kunne udstrækkes til længere end 7 dage, vil betingelsen om, at sagen fremmes med den fornødne hurtighed, også være opfyldt.

I relation til art. 14 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention stiller du dig tvivlende over for, hvorvidt den i lovforslagets bemærkninger beskrevne anvendelse af den foreslåede udvidede adgang til frihedsberøvelse er udtryk for en saglig forskelsbehandling baseret på grund af nationalitet. Du har i den forbindelse peget på, at den særlige hasteprocedure, som i dag kun omfatter visse nationaliteter, der ikke skal udfylde asylansøgningsskema, efter lovforslagets bemærkninger vil blive udstrakt til asylansøgere fra alle nationaliteter, som efter gældende praksis ikke skal udfylde asylansøgningsskema, og at proportionalitetskriteriet i art. 14 formentlig alene vil være til stede i forhold til de nationaliteter, som var omfattet af ordningen fra september 1994.

Jeg skal, for så vidt angår det generelle spørgsmål om ordningens forenelighed med Menneskerettighedskonventionens art. 14, henviser til den indgående drøftelse af dette spørgsmål i Indenrigsministeriets udredning på siderne 83-107 og i Justitsministeriets udtalelse pkt. 3 og 4.

Jeg skal i den forbindelse pege på, at der i udredningens side 89-98 foretages en nøje gennemgang af hver enkelt af betingelserne for anvendelsen af frihedsberøvelse i forbindelse med den særlige hasteprocedure ved behandlingen af visse åbenbart grundløs-procedurer. Det konkluderes her, at de opstillede kriterier har den fornødne objektive og rimelige grundelse.

For så vidt angår den konkrete problemstilling, der rejser vedrørende anvendelse af asylansøgerens nationalitet som betingelse for frihedsberøvelse, må det fremhæves, at kravet om, at

den frihedsberøvede asylansøger skal tilhøre en nationalitet, som efter gældende praksis ikke skal udfylde asylansøgningsskema, indebærer, at der i disse tilfælde er tale om asylansøgere, der kommer fra lande, hvor der er en stærk forhåndsformodning om, at en ansøgning om asyl vil blive afslået. Der er således ikke tale om vilkårlig anvendelse af frihedsberøvelse på visse nationaliteter, idet udvælgelsen af de pågældende nationaliteter er et udslag af en objektiv vurdering af, hvorvidt der er en stærk forhåndsformodning om afslag på asyl.

Efter konventionsorganernes praksis er det ved bedømmelsen af en sags forenelighed med artikel 14 afgørende, om der foreligger en forskelsbehandling, der er tilstrækkelig objektivt begrundet, og om denne forskelsbehandling er proportional med det forfulgte formål, se f.eks. Menneskerettighedsdomstolens afgørelse i sag Lithgow, Vol. 102, pr. 177.

Den beskrevne anvendelse af nationalitetskriteriet vil have den fornødne objektive og rimelige grundelse ud fra hensynet til at begrænse anvendelsen af frihedsberøvelse mest muligt til tilfælde, hvor der allerede ved asylsagsbehandlingen påbegyndelse er en nærliggende udsigt til, at der efter endt behandling meddeles afslag på asyl og der herefter består et udsendelsesproblem, jf. nærmere Indenrigsministeriets udredning side 89 og 90.

Den enkelte medlemsstat må videre inden for rammerne af statens "margin of appreciation" være berettiget til at foranstalte frihedsberøvelse af asylansøgere med det overordnede formål for øje dels at hindre, at asylansøgeren unddrager sig en udsendelse, når denne måtte blive aktuel, dels at sikre asylansøgerens tilstedeværelse under asylsagens behandling, hvilket ud fra de indhøstede erfaringer har vist sig kan være nødvendigt for at få afsluttet asylsagen i rimelig tid og at få nedbragt kriminaliteten.

Den beskrevne anvendelse af nationalitetskriteriet vil endvidere være proportional med det forfulgte formål.

Baggrunden for etableringen af den særlige adgang til frihedsberøvelse over for visse europæiske asylansøgere i september 1994 har været de generelt dårlige erfaringer, de danske udlændingemyndigheder har haft med østeuropæiske asylansøgere med hensyn til kriminalitet, uro på asylcentrene og forhaling af asylsagsbehandlingen.